

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23CoE/379/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212203278
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3212203278.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35724803, právne zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36613843, proti povinnej: M. G., bytom T. XX, S. W., o vymoženie 982,06 eur s príslušenstvom, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 2Er/146/2012-72 zo dňa 11. septembra 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 44 ods. 2, Ex. por., § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 45 ods. 1-3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ako aj Smernicu Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným dňa 10.07.2012 domáhal vykonania exekúcie proti povinnej, a to na základe rozhodcovského rozsudku sp. zn. II/2011-5177 zo dňa 30.03.2012, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 13.05.2012. V predmetnej exekučnej veci zistil, že sa vymáha plnenie zo zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 22.12.2004 uzavretej medzi právnym predchodcom oprávneného a povinnou, na ktorú sa vzťahuje právny režim spotrebiteľských zmlúv. Podľa časti 18 Rozhodcovská doložka, bod 18.1.1. všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vznikli alebo vzniknú z Bankových obchodov, spory ktoré vznikli alebo vzniknú v súvislosti so zmenkou vystavenou klientom v prospech banky, ako aj spory ktoré vznikli alebo vzniknú zo Zmlúv upravujúcich podmienky vykonávania bankových obchodov alebo v súvislosti s nimi, vrátane sporov o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, bude prejednávať a rozhodovať Rozhodcovský súd. Súd prvého stupňa uviedol, že rozhodcovskú doložku si povinná osobitne nevyjedнала a nemala na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohla len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým všeobecným obchodným podmienkam. Nakoľko rozhodcovská doložka je neprijateľná, keďže nebola povinnou osobitne vyjednaná a núti ju v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu a zároveň sa neprijateľná rozhodcovská doložka prieči dobrým mravom, výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. V tejto súvislosti treba brať na zreteľ aj povinnosť súdu vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, čo je podporené aj rozsudkom Súdneho dvora v spojených prípadoch C-240/98 - C-244/98. V predmetnom rozsudku Súdny dvor o. i. konštatuje povinnosť národného súdu pri aplikácii ustanovení národného práva, ktoré sú skoršieho alebo neskoršieho dátumu než uvedená smernica, interpretovať ich pokiaľ je to možné vo svetle presného znenia a účelu tejto smernice. Exekučné konanie založené na takejto zmluvnej podmienke by bolo v rozpore s dobrými mravmi, a preto rozhodol tak, že zamietol žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle § 44 ods. 2 Ex. por.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie oprávnený, ktorý mal za to, že súd prvého stupňa v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril Ex. por. Uviedol, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má tie isté vlastnosti ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu SR, z čoho vyplýva, že je prekážkou pre opätovné prejednanie veci, je právne záväzný a po uplynutí lehoty na plnenie je vykonateľný, teda je spôsobilý byť podkladom pre výkon exekúcie. Ak sú splnené dôvody podľa § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, exekučný súd je oprávnený a povinný konanie len zastaviť a nie nevydať poverenie. Platný právny poriadok exekučnému súdu nezveruje právomoc konať vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku ako súdu, ktorý rozhoduje vo veci samej. Pri výklade významu § 45 ods. 1 písm. c/ zákona o rozhodcovskom konaní treba mať na zreteli, že exekučný súd pri zastavení exekučného konania nie je príslušný na meritórny hmotnoprávny prieskum exekučného titulu, a preto skúma len vlastnosti uloženej povinnosti, nie rozhodnutie samotné. Cieľom tohto prieskumu je zistiť, či povaha samotného plnenia je v súlade s právom. Dôvodom na zastavenie exekučného konania v zmysle uvedeného ustanovenia by bolo, ak by rozhodcovský rozsudok ukladal povinnosť plniť niečo, čo by bolo v rozpore s právnym poriadkom. Existencia, resp. neexistencia takéhoto dôvodu pre zastavenie exekučného konania je pritom priamo zistiteľná z výroku rozhodcovského rozsudku. Uvedené potvrdzuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33 Cdo 2675/2007 zo dňa 30.10.2009. Podľa Súdneho dvora zásada procesnej autonómie nemôže vyžadovať, aby vnútroštátny súd kompenzoval nielen opomenutie procesného charakteru spotrebiteľa, ktorý nepozná svoje práva, a taktiež, aby exekučný súd úplne nahradil celkovú pasivitu spotrebiteľa v spore pred rozhodcami, ak sa spotrebiteľ nezúčastní na rozhodcovskom konaní a nepodá ani žalobu o neplatnosť rozhodcovského rozsudku. Z európskeho práva nemožno vyvodzovať za súčasného právneho stavu záver, podľa ktorého by exekučný súd mal povinnosť preskúmať exekučný titul a nahradiť tak pasivitu spotrebiteľa, ktorý síce vedel o svojich právach, no neuplatnil si ich. Právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 01.01.2008 sa v súlade s § 261 ods. 1 písm. b/ Obch. zákonníka spravujú Obch. zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov. Namietaným postupom a rozhodovaním súdu dochádza k neoprávnenému zásahu do základného práva oprávneného na súdnu ochranu a porušovaniu princípov právnej istoty, čím je oprávnenému znemožňované efektívne uspokojenie jeho pohľadávky v exekučnom konaní, ktoré prebieha na podklade právom uznaného exekučného titulu, a zároveň takýto postup môže založiť zodpovednosť štátu za škodu. Cieľom § 53 ods. 4 písm. r/ Obč. zákonníka je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. Ak by niektoré z ustanovení rozhodcovskej doložky zakladalo výlučne právomoc rozhodovať spor iba v rozhodcovskom konaní, navrhovaná úprava považuje takéto ustanovenie za neprijateľné, čo však nemá za dôsledok zrušenie platnosti celej rozhodcovskej doložky. Uvedené ustanovenie teda v žiadnom prípade nespôsobuje neplatnosť celej rozhodcovskej doložky. Oprávnený poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2010. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 40,03 eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon právnej služby vo výške 30,87 eur s DPH a režijného paušálu k úkonu právnej služby vo výške 9,16 eur s DPH za podanie odvolania.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď ustálil, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah. Spotrebiteľské právo totiž patrí k najviac sa rozvíjajúcim oblastiam práva, ktorého základnou funkciou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany, a nepripustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Nevyhnutné je preto aspoň rámcovo vymedziť, ktoré podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa považujú za neprijateľné, pričom dôsledkom toho je, že sú neplatné.

V preskúmvanej exekučnej veci dospelo exekučné konanie do štádia posudzovania splnenia tých zákonom stanovených procesných predpokladov, za ktorých súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. Po podaní žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia §

44 ods. 2 Ex. por. súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul z hľadiska ich súladu so zákonom. Okrem iného skúma, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený potvrdením o vykonateľnosti, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule a či sú splnené všeobecné podmienky konania podľa § 103 O.s.p. V štádiu, pri ktorom súd skúma, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie alebo exekučný titul nie sú v rozpore so zákonom, sa vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu. V tomto štádiu súd nevykonáva dokazovanie (ako procesnú činnosť súdu osobitne upravenú v ustanoveniach § 122 až § 124 O.s.p.) - postačujúce je totiž, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, vrátane do neho založených listín. Dokazovanie, ktoré vyžaduje nariadenie pojednávania s možnosťou účasti oprávneného i povinného v tejto časti exekučného konania neprichádza do úvahy aj z dôvodu, aby sa tým nezmaril účel exekúcie, o ktorej sa má povinný prvýkrát dozvedieť až doručením upovedomenia o začatí exekúcie.

Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky dohodnutej v spotrebiteľskej veci, t. j. vo veci vyplývajúcej zo spotrebiteľského právneho vzťahu, ktorým je právny vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou súd prvého stupňa v exekučnom konaní nepreskúmaval vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce z ustanovenia § 44 ods. 2 Ex. por., teda oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva, či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Takúto interpretáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Ex. por. vyžaduje účel právnej úpravy premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo.

Odvolací súd uzaviera, že neprijateľnosť a tým aj neplatnosť rozhodcovskej doložky je daná tým, že nebola individuálne dojednaná a spôsobovala tak nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej. Z predmetnej zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 22.12.2004 uzavretej medzi právnym predchodcom oprávneného a povinnou vyplýva, že rozhodcovská doložka bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá už podpisom zmluvy, keďže sa nachádzala (ako predtlačný formulár) vo Všeobecných obchodných podmienkach, a to v čl. 18. Správnym rozhodnutím o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preto súd prvého stupňa neodňal oprávnenému možnosť konať pred súdom.

Z uvedených dôvodov, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p., ako vecne správne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.